

ΚΑΡΑΚΟΙ, τρεις ἄδελφοὶ Ἰταλοὶ ἀπὸ τὴν Βελώνιαν, περίφημοι ζωγράφοι, καὶ θεμελιωταὶ τοῦ σχολείου τῆς Λομβαρδίας· ἐξ ὧν ὁ μὲν Αὐγουστίνος ἀπέθανε τὸ 1602, ὁ Αννίβας τὸ 1609, ὁ δὲ Λούδοβίκος τὸ 1619, ἀφ' οὗ ἐπλούτισαν τὴν πατρίδα των, καὶ ὅλην τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τὰς πολυτίμους εἰκόνας των.

ΚΑΡΑΝΟΣ, ἀπόγονος τοῦ Ηρακλέους· οὗτος ἐλθὼν μὲ μίαν ἀποικίαν Ἀργείων εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ κυριεύσας μέγα μέρος αὐτῆς, ἐσύστησε πρῶτος αὐτῷ τὸ Μακεδονικὸν βασίλειον. Πλουτ.

ΚΑΡΑΝΟΣ, υἱὸς τοῦ βασιλέως Φιλίππου καὶ τῆς Κλεοπάτρας, ἀδελφὸς ἡμισπάτριος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Οὗτος ἐφονεύθη ὑπὸ τῆς Ολυμπιάδος, ἢ κατ' ἄλλους ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

ΚΑΡΑΣ, Καλίφης τοῦ Ἐνδερῆ, ἔνδοξος Μουρδῆς εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Σουλτάν Μουράτ τοῦ πρώτου. Οὗτος εὐρισκόμενος μετὰ τοῦ Οθωμανικοῦ στρατεύματος εἰς Ἀδριανούπολιν, καὶ κρίνων ὑπόθεσιν τινα σπουδαίαν καὶ γενικὴν ἀπέβαλε τὴν μαρτυρίαν τοῦ Σουλτάνου, ὅστις θαυμάζων διὰ τὸ ὄνειδος αὐτὸ τοῦ Κάρρα, τοῦ ἐζήτηει τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης κατασχύνης. αὐτὸς δὲ μόλην τὴν ἐλευθερίαν τῷ ἀπεκρίθη· ἐγὼ τιμῶ βέβαια τὴν μαρτυρίαν τοῦ βασιλέως μου, ἀλλὰ δὲν ἔπεται νὰ ᾔηται δικαία κατὰ τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως, μήτε νὰ ἔχη τὸ κύρος της εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, καθὼς δὲν βλέπω τὸν βασιλέα μου νὰ παρευρίσκηται ὁμοῦ μὲ τοὺς ἄλλους Οθωμανοὺς καὶ εἰς τὰς κοινὰς

παρακλήσεις καὶ δεήσεις πρὸς τὸν Θεὸν. Ο βασιλεὺς ἀκούων τούτους τοὺς λόγους, μετέβαλε τρόπον ἡμερώτερον καὶ δημοτικώτερον. Ἐκτίσε δὲ εἰς Ἀδριανούπολιν καὶ ἓνα περίφημον ναόν.

ΚΑΡΑΪΣΙΟΣ, τύραννος εἰς τὴν Βρετανίαν. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Γαλλίαν· ὑπῆρξεν ἄριστος ναυτικός· εἶχε λάβει ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν τοῦ ἓνα σόλου παρὰ τοῦ Μαξιμιανοῦ Ερκουλίου, διὰ νὰ προφυλάττῃ τὰ παράλια τοῦ Βελγίου, καὶ ἐπειδὴ κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Μαξιμιανοῦ διὰ τινὰ συμβῆσαν ὑποψίαν, μαθὼν τοῦτο ἔλαβε τὸν σόλον καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Βρετανίαν, ὅπου ἐνθουσιάσας τὸ ἔθνος εἰς ἀποσασίαν, ἐκηρύχθη Αυτοκράτωρ, καὶ πολεμήσας κατὰ τοῦ Μαξιμιανοῦ τὸν ἐβίασε νὰ παραχωρήσῃ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, καὶ τὰ ἀξίωμα τοῦ Αὐγούστου. Μετ' ἐλίγον καιρὸν τὸν ἐφόνευσεν ἓνας ἀξιωματικὸς τοῦ τὸ 294 εἰς ἡλικίαν 50. χρόνων.

ΚΑΡΒΑΓΙΑΚΗΣ· οὗτος ἀπὸ ἀπλοῦς στρατιώτης ἀνεφάνη περίφημος, δόκιμος καὶ τολμηρὸς ὁδηγὸς τῶν Ἰσπανῶν εἰς τὰς θαλασσοπλοΐας ἐπὶ τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, τὸ 1546. ἀνεκάλυψε τὴν Παραγοναίαν μεγάλην πόλιν τῆς Ἀμερικῆς, τὴν Πλάταν ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Περού, καὶ διάφορα ἐκτίσε μεταλλεῖα.

ΚΑΡΒΑΓΟΣ Φραγγίσκος ἀπὸ τὴν Ολλάνδα. Ἐζη τὸ 1631. Μ.Χ. ἐχρημάτισεν ἔνδοξος θαλασσοπόρος, περιπλεύσας τὸν Ἀμαζόνιον ποταμὸν, καὶ ἀνακαλύψας πολλὰ ἄλλα μέρη ἐπὶ τὴν γῆιν.

αρχισυν.

ΚΑΡΒΕΡΟΣ Αγγλος επίσημος περιηγητής. Ούτος εξηρέυνθησε και ανέκαλυψε τα ενδοτέρα μέρη τῆς ἀρκτικής Ἀμερικῆς· ἐπροχώρησε μέχρι τῶν ἀρκτικῶν αἰγιαλῶν τῆς Ἀμερικῆς και τῆς παρ' αὐτὴν κρουαλλωμένης θαλάσσης, και ἀπέδειξεν διὰ τῆς ἀνακλύψεως ταύτης, ὅτι δὲν ὑπάρχει κατὰ τὸ δυτικο-βόρειον διάπλους εὐχρητος.

ΚΑΡΔΑΝΟΣ Γερόλαμος Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Παῦσαν, ἰατρὸς φιλόσοφος, και μέγας μαθηματικός· θέλων δὲ νὰ συστήσῃ ἰδιαιτέρως παραλόγους δοξασίας του, κατεδικάσθη ἀπὸ τὸ ἱερὸν δικαστήριον, και ἐφυλακώθη· ἔπειτα ἐλευθερωθεὶς ἀπέρσεν εἰς τὴν Ρώμην, ὅπου κατεδικάσθη τὸ 1576. μεταχειριζόμενος τὴν Ἀστρονομίαν.

ΚΑΡΕΤΟΣ Νεαπολιτάνος τὸ γένος, ἐπιτήδειος πυροβολιστῆς, και πολλά προσβλημένος εἰς τὴν Ἀλῆ-πατᾶν.

ΚΑΡΙΝΟΣ Μάρκος Αὐρήλιος, υἱὸς τοῦ Κάρ, ὀνομασθεὶς παρ' αὐτοῦ Καῖσαρ, και εταλεὶς πρὸς τοὺς Γάλλους, ἐδόθη εἰς τὰς ἀσωτίας, και ἐπολέμει μετ' τὸν Διοκλητιανόν, και μετὰ πολλὰς μάχας ἐφονεύθη εἰς τὴν Σερβίαν τὸ 285. Π. Χ. παρὰ τινος χιλιάρχου τοῦ ὁποίου ἐδίασε τὴν γυναῖκα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ, Ἀκραγαντῖνος, ποιητῆς τραγικός· οὗτος ἐδίδαξε 160. δράματ.

ΚΑΡΛΗΣ Ρινάρδος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἰουστινιανούπολιν, πόλιν εἰς τὸν κόλπον τῆς Βενετίας· ἐσάθη περίφημος φυσικός, μαθηματικός, ποιητῆς, ἱστορικός,

κριτικός, ἀρχαιολόγος, πολιτικός, ἰατρός, φιλόσοφος ἐνδοξος, και γλαφυρὸς γραμματικός· ἀπέθανε τὸ 1795. εἰς τὸ Μιλάνον πάμπτωχος.

ΚΑΡΛΗΣ Κόντες Ανδρέας, ἐγεννήθη εἰς τὸ Μιλάνο, και ἀπέθανεν ἀπὸ ἀποπληξίαν τὸ 1801. Περιῆλθε διαφόρους πολιτείας μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Ρώμη τῷ ἐφάνη ἡ ὠραιότερα, ὅπου διέτριψεν ἀρκετὸν καιρὸν, και συνέγραψε βιβλία ἠθικά.

ΚΑΡΛΙΝΗΣ, Ἰωάννης, ζωγράφος ἀπὸ τὴν Γένοβαν, περίφημος εἰς τὸν χρωματισμὸν και τὴν σκιαγραφίαν. Ἀπέθανε τὸ 1630.

ΚΑΡΛΟΣ Λιναῖος, μέγας φυσιολόγος Σβεκός. Ἐχημάτισε διδάσκαλος τῆς Φυσικῆς εἰς τὴν πατρίδα του. Ἐπεισε πολλοὺς τῶν μαθητῶν του νὰ πλουτήσωσιν τὴν φυσικὴν ἱστορίαν διὰ περιηγήσεων και διὰ τοῦτο ὠφέλησε πολὺ, τὰς δύο ταύτας ἐπιστήμας, εἶον τὴν Φυσικὴν και τὴν Γεωγραφίαν. (Πότε τάχα θέλει γεννησῆαι τινὰ Λιναῖον και ἡ Ἑλλάς, ἡ πατρίς τῶν ἀρχαιοτάτων περιηγητῶν και φυσιολόγων, ὅστις θέλει διασπείρῃ τοὺς μαθητάς του τοῦλάχισον εἰς ἔρευναν τῆς πατρίδος του, ὅπου κρίπτονται τοσοῦτοι θησαυροὶ τῆς φύσεως και τῆς Ἀρχαιολογίας) Ἐζη οὗτος ὁ περίφημος φυσιολόγος τὸ 1740. Μ. Χ.

ΚΑΡΛΟΣ, Μέγας βασιλεὺς τῆς Γαλλίας· ἐσάθη εἰς τῶν μεγαλητέρων Πριγκίπων, ὅσοι ἐβασίλευσαν εἰς τὴν Εὐρώπην· ἦτο καλοκάγαθος, εὐσπλαγγνὸς πρὸς τοὺς πόνητας, μ' ὅλον ὅτι ἦτο ἰ-

γράμματος τὸν νομίζουσιν ὡς ἓνα τῶν συννετῶν τοῦ αἰῶνόςτου, ἐκ τῆς πείρας τὴν ὁποῖαν ἔλαβε συνανατρεφόμενος μὲ τοὺς πεπαιδευμένους. Απέθανε τὸ 814. Μ. Χ.

ΚΑΡΛΟΣ ἕννατος βασιλεὺς τῆς Γαλλίας. Ανέβη εἰς τὸν θρόνον εἰς ἡλικίαν 10. χρόνων, καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 24. ἀπονήσκων μετενδύει, διότι ἐβασίλευσε, καὶ διότι ἐπὶ τῆς βασιλείας του συνέβη ἐκείνη ἡ ἀποσασία, ἡ λεγόμενη τοῦ ἀγίου Βαρθολομαίου τὴν 24. Αὐγούστου 1971, εἰς τὴν ὁποῖαν καὶ ἐφονεύθησαν 140. χιλιάδες Καλβινισαί.

ΚΑΡΛΟΣ, 16'. βασιλεὺς τῆς Σβεκίας. ἐστάθη εἰς τῶν περιφρήμων πολεμιστῶν. Τὰ προτερήματά του ἦσαν, ἀφοβία καὶ ἀνδρεία, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἶχε μεγάλην μαρτίαν διὰ τὸν πόλεμον, ἀδυνάτησε τὸ βασίλειόν του· οὗτος ἔλαβε μεγάλην φήμην εἰς τὴν μάχην τῆς Νάρβας, ὅπου μὲ 8. χιλιάδας στρατιώτας ἐνίκησε 50. χιλιάδας Γώσσους. Εφονεύθη εἰς τὴν μάχην τοῦ Φρεδερίκου.

ΚΑΡΛΟΣ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Αγγλίας, τῆς Σκωτίας, καὶ τῆς Ιρλάνδας. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γιακώμου πατρός του πρότερον, ἔγινε διάδοχος τοῦ θρόνου τὸ 1625. Μετὰ 4. χρόνους συνέβησαν διαφωνίαι μετὰ τῆς συγγκλήτου, τὸ ὁποῖον ἐπέφερε τὸν ἐμφύλιον πόλεμον τὸ 1641. Μετὰ δὲ τὴν μάχην τοῦ Ναξέπι τὸ ἔθνος ἐκηρύχθη ἀνεξάρτητον, καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπεχρεώθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ Οξφόρδ. καὶ μετὰ μίαν μικρὰν ἀνθίσασιν ὑπεχρεώθη νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν λαόν, οἵτινες τὸν περιώρισαν εἰς ἓ-

να φρούριον· ἐπιτυχῶν εὐκαιρίαν κατέφυγεν εἰς τὴν Σκωτίαν, ἀλλὰ πάλιν ἐπιτάσθη τὴν 20. Ιαννουαρίου 1648. καὶ ἐφέρθη εἰς τὸ παλάτιον τοῦ ἀγίου Ιωάννου, ὅπου ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ τοπικὸν κριτήριον, οἵτινες τὸν κετεδίκασαν εἰς κεφαλικὴν τιμωρίαν τὴν 13. Ιαννουαρίου 1649. εἰς ἡλικίαν 49. χρόνων. Εβασίλευσε χρόνους 24.

ΚΑΡΛΟΣ, ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ισπανίας Φιλίππου τοῦ τρίτου, Καρδινάλης καὶ διοικητὴς εἰς τοὺς λεγομένους χαμηλοὺς τόπους, ἐπαρχίαν τοῦ Βελγίου. Ἡ Ισπανία θεωρεῖ τούτον τὸν Πρίγγιπα ὡς ἓνα μέγαν ἥρωα, καὶ ὡς ἓνα τῶν ἐναρέτων συμπολιτῶν τῆς. Απέθανε τὸ 1641. Μ. Χ.

ΚΑΡΜΑΝΙΩΛΗΣ Φραγγίσκος, Ἰταλὸς περίφημος ἀρχιστράτηγος, υἱὸς ἐνὸς ἐγγχωρίου· οὗτος εἰς τὴν νεότητά του ἔβασκε χοίρους, ἔπειτα ἔγινε στρατηγὸς μὲ τὴν ἀνδρείαν του, καὶ μετὰ καιρὸν ἀρχιστράτηγος εἰς τὰ στρατεύματα τοῦ Φιλίππου Βισκόντη Δουκὸς τοῦ Μιλάνου, ὅστις διὰ τὰς λαμπράς του πράξεις τοῦ ἔδωκε τὴν ἀδελφὴν του εἰς γυναῖκα. Αὐτὸ τὸ συνοικέσιον τοῦ ἐπροξένησε πολλοὺς ἐχθροὺς, καὶ τὸν Δούκα γυναικαδελφόν του. Ὁ Καρμανιώλης διαζόμενος ἀπέρασεν εἰς τὴν δούλευσιν τῶν Βενετῶν δυσχρεσημένος· οὔτοι δὲ ἔχοντες πόλεμον μὲ τὸν Βισκόντην, ἔδωκαν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του τὰ στρατεύματά των, ὅστις τὸν ἐνίκησεν εἰς πολλὰς μάχας, καὶ τὸν ὑπεχρέωσε νὰ ζητήσῃ τὴν εἰρήνην. Ἀλλ' οἱ Βενετοὶ ὕψερρον ὑπόπταν-

θάντες, ὅτι αὐτὸς θέλει ἀναφανῆ ἐπιζήμιος πρὸς αὐτοὺς εἰς καιρὸν τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης, καὶ προσέειπε διότι ἐφέρθη ὑβριστικῶς πρὸς τοὺς νομοθέτας τῶν τὸν ἐφυλάκωσαν, καὶ τὸν ἀπεκεφάλισαν.

ΚΑΡΜΗΑΪΤΗΣ πατὴρ Φίλιππος ὁ Ἀγιοτριαδίτης Ολλανδὸς τὸ γένος, ἐπίσημος θαλασσοπόρος· ἐξῆλθε τὸ 1629. Μ. Χ. Οὗτος περιῆλθε τὴν Περσίαν καὶ τὰς Ἰνδίας, τοῦ ὁποῦ ἡ περιήγησις εἰσήχε πολλὰ εἰς τὴν Γεωγραφίαν.

ΚΑΡΝΕΑΔΗΣ, φιλόσοφος Ἑλληὴν ἐξάβη εἰς τὴν Ῥώμην ἀπὸ τοῦς Ἀθηναίουσ ὁ ἐπίσημον ὑπόθεσιν. Οταν ὁ Κάρτων τὸν ἤκουσε νὰ ὁμιλῆ, ἐπεισε τὴν βουλὴν νὰ δώσῃ ὀγλίγωρον τέλος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, περὶ τῆς ὁποίας ἦτον ἐλόγος, ὡς οὕσα ἐπικίνδυνος ἢ διατριβὴ του, ἐπειδὴ εἶχε τόσην εὐγλωττίαν καὶ δύναμιν τοῦ λέγειν, ὥστε παρέσανε τὸ ψεῦδος ἀντὶ τοῦ ἀληθοῦς, καὶ τὰνάπαλιν. Ἀπέθανε τῷ 129. Π. Χ.

ΚΑΡΝΟΤΗΣ, εἰς τῶν ἀρχηγῶν ἀποστατῶν τῆς Γαλλίας· ἐξάβη περίφημος πολεμιστὴς, ὡς ὁ Ἄνσις Τριμοάρδος, Ροέσπιέρης, Ναπιλιῶν Μποσπάρτης, Μορόν. Οὗτος ἐκαυχᾶτο προσέειπε, ὅτι ἐπροξένει τρόμον εἰς ὅλους τοὺς μονάρχας τῆς Εὐρώπης.

ΚΑΡΝΟΪΝΔΟΣ φραγγίσκος Βασκουέτης, ἐπίσημος περιηγητὴς Πορτογάλλος. Οὗτος περιέπλευσεν, καὶ ἐξηρεύνησε τὰ δυτικὰ ὄρεια παραθαλάσσια τῆς Ἀμερικῆς. Ἐξῆλθε τὸ 1541. Μ. Χ.

ΚΑΡΟΖΑΣ, ἐξάβη περίφημος εἰς τὴν

ἀρπαγὴν. Τὸ 284. Μ. Χ. ἐκυρίευσεν τὴν Βρετανίαν ἐπαρχίαν τῆς Γαλλίας· ἐκηρύχθη βασιλεὺς εἰς τὰ στρατεύματά του ἐνίκησε τὸν Μαξιμιλιανὸν Ἑρκούλιον εἰς διαφόρους ναυτικὰς μάχας. Ὁ Οσκαρὴς υἱὸς τοῦ Οζιανοῦ τὸν ἐπολέμησε, καὶ ὡς περίφημος ποιητὴς τὸν ἔκαμε ἔπειτα ἐν ποίημα ἐπιγραφόμενον, ὁ Πόλεμος τοῦ Καρόζου.

ΚΑΡΟΣ Ἀννίβας, εἰς τῶν ὠραιοτέρων, καὶ γλαφυρωτέρων Ἰταλιῶν συγγραφέων· ἐξέδωκε διάφορα συγγράμματα. Ἀπέθανε τὸ 1565. Μ. Χ.

ΚΑΡΟΣ, Μάρκος Αὐρήλιος, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐνάρετος· ἐγεννήθη εἰς τὴν Ναρβονίαν πόλιν τῆς Γαλλίας, τὸ 230. Π. Χ. ἔφθασε διὰ τῆς ἀρετῆς του εἰς μέγιστα ἀξιώματα, καὶ ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πρόβου τὸ 282. κατεπολέμησε τοὺς Σαρμάτας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ Πέρσας, καὶ ἔκαμε Καίσαρα τοὺς δύο υἱοὺς του, Κάρρινον καὶ Νουμεριανόν. Ἀπέθανεν ἀπὸ κεραυνόν, βασιλεύσας ἔτος ἐν καὶ μῆνας πέντε· ἐτιμώρησε δὲ καὶ τοὺς φονεῖς τοῦ αὐτοκράτορος Πρόβου.

ΚΑΡΟΝΔΑΣ, αὐστηρὸς νομοθέτης· ἐπειδὴ οἱ νόμοι του ἦσαν πολλὰ σκληροὶ διέταξεν αὐστηρὰν κοινὴν εἰς τὸν, ὅστις ἤθελε τολμήσῃ νὰ μεταβάλῃ κανὼν, ἢ νὰ προσθέσῃ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ· ἦτον ὑπόχρεος ὁ βουλούμενος ν' ἀναιρέσῃ, ἢ νὰ προσθέσῃ νόμον νὰ παρουσιάσῃται εἰς τὸ κοινόν, καὶ νὰ ἐξελέγχῃ τὸν παλαιόν, δικαιολογῶν τὸν νεοσυστάμενον νόμον μὲ σφραγίδιον κρεμάμενον

εἰς τὸν λαιμόν του, ὡς, ἂν ἔλαός ἦ-
 ρεσκε τὴν γνώμην, ἀνεχώρει ἀβλαβῆς,
 εἰδὲ μὴ ἔπροπε μὲ τὸ σχοινίον ἐκεῖνο
 νὰ κρεμασθῆ ἔμπροσθεν τοῦ Δήμου. Λέ-
 γουσιν, ὅτι οὗτος ὁ ἴδιος ἀνεκάλυψε μί-
 αν ἀποσασίαν, καὶ ἀφοῦ καθυσύχασε τὸν
 λαόν, διέταξε νόμον νὰ φονεύηται εὐθύς,
 ὅστις ἤθελεν ἐμδῆ με ὄπλα εἰς τὰς κοι-
 νὰς συνελεύσεις· ἐπιστρέφων δὲ ποτε ἀπὸ
 μίαν ἐξοχὴν με σπάθην εἰς τὴν ζώνην
 του, καὶ ἀκούων ὅτι ἦτο κοινὴ συνέ-
 λευσις, εἰσῆλθε χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῆ τὴν
 σπάθην του· ὄνεν εἰς τῶν παρευρεθέντων
 ἐκεῖ τῷ εἶπεν, ὅτι παρῆθη τὸν νόμον·
 αὐτὸς δὲ εὐθύς ἀπεκρίθη, ἔχεις δίκαιον,
 καὶ τῷ ὄντι πρέπει νὰ τιμωρηθῆ τὸ σφάλ-
 μα με τὸ αἷμά μου, καὶ οὕτως εὐγάζων
 τὴν σπάθην ἀπὸ τὴν θήκην ἐφονεύθη
 τὸ 440. Π. Χ.

ΚΑΡΠΕΪΤΗΣ Ἰάκωβος, διδάσκαλος
 τῆς χειρουργικῆς ἐν Βαυωνία. Τὸ 1522.
 Μ. Χ. ἀνέτεμε τὰ σώματα δύο πτω-
 χῶν Ἰσπανῶν, ἀποθανόντων δι' ἀφροδίσια
 πάθη· συκοφαντηθεὶς δὲ, ὅτι ἀνέτεμε
 ζῶντας τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους, διὰ τὸ
 μῖσος τάχα πρὸς τοὺς Ἰσπανοὺς, κατε-
 δικάσθη εἰς ἐξορίαν, ὅπου καὶ ἀπέθανε
 μετ' ὀλίγον ἐν τῇ πόλει Φερρόαρα.

ΚΑΡΓΕΡΙΟΣ Γεμέλιος Ἰταλὸς ἔνδο-
 ξος. Οὗτος περιῆλθε τέσσαρας χρόνους
 κατὰ συνέχειαν διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θα-
 λάσσης ἐπὶ πάσας τὰς Ἡπειρούς, ὅπου
 καὶ ἀνεκάλυψε πολλὰ μέρη ἄγνωστα· ὅ-
 θεν ἐτιμῆθη μεγάλως, διὰ τὰς ὠφελίμους
 του ἀνακαλύψεις. Ἐζη τὸ 1693. Μ. Χ.

ΚΑΡΣΤΕΝΟΣ Ριχάρδος ἐπίσημος

ποιητῆς Δανὸς τὸ γένος. Ἐταξείδυσεν
 εἰς τὰ βόρεια μέρη χάριν ἀνακαλύψεων,
 ὅπου καὶ ἐξεσκέπασε πολλὰ μέρη ἄγνω-
 στα. Ἐζη τὸ 1610. Μ. Χ.

ΚΑΡΣΤΕΝΟΣ Νίβουρος Δανὸς τὸ γέ-
 νος. Ἐζη τὸ 1761, Μ. Χ. Οὗτος ἔπε-
 ρεύθη εἰς περιήγησιν τῆς Αἰγύπτου, τῆς
 Αραβίας, καὶ τῶν Ἰνδιῶν, μετὰ διαφό-
 ρων πεπαιδευμένων Δανῶν. Ἀλλ' οἱ μὲν
 συνοδῶν ἀπέθανον κατὰ καιροῦς·
 αὐτὸς δὲ ἔφερε μετ' ἑαυτοῦ πολλὰς ἀ-
 ξιολόγους γνώσεις τῆς Γεωγραφίας,
 καὶ Αρχαιολογίας, διὰ τῶν ἐποίων καὶ
 ἐλαυμάσθη ὡς μέγας ἀνὴρ.

ΚΑΡΤΕΛΕΪΗΣ Φραγγίσκος, ποιη-
 τῆς ἔζη πρὸ τοῦ Τάσου· ἐσύνθεσεν ἐν
 Ἰταλικὸν ποίημα διὰ τὸν μαρτυρικὸν θά-
 νατον τῆς Κακιλίας. Ο Τάσος τὸν ἐ-
 γκωμιάζει μεγάλως· τὸ ποίημά του ἐ-
 τυπώθη εἰς τὴν Ρώμην τὸ 1598, καὶ
 ἀλλαχοῦ.

ΚΑΡΤΕΡΕΪΤΗΣ Φίλιππος Ἀγγλὸς, ἀ-
 νακαλυπτῆς ἔνδοξος· ἔζη κατὰ τὸν χρό-
 νον 1766, Μ. Χ. Αἱ ἀνακαλύψεις αὐ-
 τοῦ ὑπῆρξαν ἀξιόλογαι· διότι αὐτὸς εὗ-
 ρε πάλιν τὸ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τοῦ Μεν-
 δανία ὑπ' οὐδενὸς ἐπισκεφθὲν ἀρχιπέλα-
 γος τοῦ σαυροῦ (Σαντακρούξ) ὀνομά-
 σασ αὐτὸ κατὰ τὸ ὄνομα τῆς Βασιλίσ-
 σης Καρλότας. Ἀνεκάλυψε τὸν μεταξὺ
 τῆς νέας Βρετανίας, καὶ νέας Ἰρλαν-
 δίας πορθμὸν· ἐξιχνίασε πάντα τὰ με-
 σηβρινὰ παραθαλάσσια τῆς νέας Ἰρ-
 λανδίας. Ἀνεκάλυψε τὰς Ἀδμηραλίας
 νήσους, καὶ προσδιώρισεν ἀκριδέστερον
 τῶν πρὸ αὐτοῦ πολλὰ μέρη τῶν πα-

ραβαλασσιών τῆς Μαγινδανάου καὶ τῆς Κλέβης .

ΚΑΡΤΕΣΙΟΣ Ρενάτος, φημισμένος φιλόσοφος, καὶ μαθηματικός, εἰς τὰς ἀρχὰς ἦτο τεχνίτης τῶν ὄπλων, ἔπειτὰ ἐδόθη εἰς τὴν σπουδὴν καὶ ἐδίδασκεν περὶ Φυσικῆς. Ἀπέθανε τὸ 1650. Μ.Χ.

ΚΑΡΤΙΕΡΗΣ Ιάκωβος, ἐπίσημος περιηγητὴς Γάλλος. Οὗτος πρῶτος ἀνεκάλυψε τὸν ποταμὸν τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου, καὶ τὴν Κανάδαν, ὅπου ἐβεβαίωσε τὴν πρώτην ἐπὶ τοῦ Νέου κόσμου Γαλλικὴν ἀποικίαν.

ΚΑΙΩΝ Φραγγίσκος Ολλανδὸς θαλασσοπόρος ἐνδοξός· περιελθὼν τὴν Ἰαπωνίαν εἰς τὴν Ἀσίαν, τοῦ ὁποίου ἠπεριηγήσεις ἐστάθη κατὰ πολλὰ ἐπωφελεῖς. Ἦν τὸ 1640. Μ.Χ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ, θυγάτηρ τοῦ Πριάμου βασιλέως τῆς Τρωάδος, καὶ τῆς Εκάβης, ἀδελφὴ δίδυμος τοῦ Ελένου. Ἐσπούδασε τὴν Μαντικὴν· προεῖπε τὸν μέλλοντα ἀφανισμόν τοῦ Τρωικοῦ βασιλείου· μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος αἰχμαλωτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ ἐλθοῦσα μετ' αὐτοῦ εἰς τὰς Μυκήνας, ἐφρονεῦθη ἀπὸ τὴν Κλυταιμνήστραν ἀφοῦ πρότερον προεῖπε διὰ τῆς Μαντικῆς τὸν ὀδυνηρὸν θάνατον τοῦ Ἀγαμέμνονος. Οἶ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΣ, στρατηγὸς τῶν Μακεδόνων. Μετὰ τὸν θάνατον Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, καὶ μετὰ τὴν ἐν Ἰψῶ μάχην ἀπεκατέστη βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Οὗτος ἐκυρίευσε τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς

Ἀσίας, καὶ ὑπέταξε πολλάς ἐπαρχίας.

ΚΑΣΣΙΑΝΟΣ Βάσος· συνέγραψε διὰ προσαγῆς τοῦ Ἀυτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, μίαν συλλογὴν ἐπιτομῶν διαφόρων συγγραφέων, περὶ Γεωργικῆς τοῦ β'. γ'. καὶ δ'. αἰῶνος Μ.Χ.

ΚΑΣΣΙΟΔΩΡΟΣ, Ἰταλός, περίφημος Γερουσιαστὴς, καὶ εἰς τῶν κλασικῶν συγγραφέων τοῦ ε'. αἰῶνος. Ἀπέθανε τὸ 562.

ΚΑΣΣΙΟΣ Σπούριος, ἵππαρχος τῶν Ῥωμαίων τὸ πρῶτον, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ Ἰπατος ἐν Ἰταλίᾳ. Ἐστράτευσε κατὰ τῶν Σαβίνων τρίς, καὶ ἐθριάμβευσε δις· σοβαρὸς δὲ ὢν καὶ βαρὺς ἔκαμιν ἐχθρούς, καὶ κατηγορηθεὶς ὅτι σκοπεύει νὰ λάθῃ τὴν βασιλείαν, κατεκρημνήσθη ἀπὸ τὸ Ταρπήϊον ὄρος τὸ 485. Π.Χ.

ΚΑΣΣΙΟΣ Φῆλιξ. Ἰατρός καὶ σοφιστής. Ἦνθει ἐπὶ Τιβερίου καὶ Αὐγούστου τῶν Ἀυτοκρατόρων· συνέγραψε προβλήματα περὶ ζῶων καὶ τετραπόδων. Ἐξεδόθησαν ἐν Λειψία τὸ 1653, μετὰ τοῦ Θεοφυλάκτου.

ΚΑΣΣΙΦΩΝΗ, θυγάτηρ τῆς Κίρκης καὶ τοῦ Οδυσσεύος, τὴν ὁποίαν λέγεται, ὅτι ἔλαβεν εἰς γυναῖκα ὁ Τηλέμαχος ὑπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἐφρονεῦθη.

ΚΑΣΤΗΣ Ἰωάννης, ἐνδοξὸς ποιητὴς Ἰταλός, ἐγεννήθη εἰς τὸ Μοντεφιασκόνε πόλιν τῆς Τοσκάνης. Τὸ φιλοσοφικόν του ποίημα ἐπιγραφόμενον, τὰ Ζῶα ὁμιλοῦν, τῷ ἐπροξένησε μεγάλην ὑπόληψιν· ἀπέθανεν εἰς τὰ Παρίσια

τὸ 1805.

ΚΑΣΤΕΛ ΗΣ Μπενεδέτος ἔνδοξος μαθηματικός, καὶ μαθητὴς τοῦ Γαλιλαίου. Νομίζεται ὡς πατὴρ καὶ πλάστης τῆς δροσ αττικῆς καὶ ὑδραυλικῆς τῆς νεωτέρας. Τὰ κυριώτερα συγγράμματά του εἶναι πρῶτον, Μέτρον περὶ τῶν ρεόντων ὑδάτων· δεύτερον, Αποδείξεις Γεωμετρικαί· τρίτον Απολογία τοῦ Γαλιλαίου. Ἀπέθανε 1650, Μ.Χ.

ΚΑΣΤΙΛΙΩΝΗΣ Μπαλδασάρης Ἰταλός· ἐγεννήθη εἰς τὴν Μάντεβαν, σαφὸς γραμματικός, ἄξιος πολιτικός, καὶ λαμπρὸς ποιητής, ἔζη μόνον εἰς τὴν Ἰταλικὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Λατινικὴν. Τὸ σύγγραμμά του ἐπιγραφόμενον Αὐλικόν, τὸ ἐπωνόμασαν χρυσοῦν βιβλίον. Ἀπέθανε τὸ 1529, Μ.Χ.

ΚΑΣΤΕΛΑΝΑ Εὐρικήτα, Κοντέσα Γαλλίς, συνέγραψε διάφορα ποιήματα, καὶ τραγῳδία Γαλλικά. Ἀπέθανε τὸ 1716, Μ.Χ.

ΚΑΣΤΡΟΣ Φραγγίσκος, ἔνδοξος Πορτογάλλος, περιηγητὴς γεωγράφος. Οὗτος ἀνεκάλυψε τὴν νῆσον Μινδάναν καὶ ἄλλας μικρὰς νήσους, καὶ ἔγραψε γενικὴν αὐτῶν τοπογραφίαν. Ἐζη τὸ 1538, Μ.Χ.

ΚΑΣΤΡΟΪΤΣΙΟΣ, Ἰταλός, περίφημος στρατηγός. Μετὰ τὸν θάνατον τῶν συγγενῶν του εἰς ἡλικίαν 20, χρόνων, ἀπέρασεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εὐνοήθη μὲν γὰρ ἀπὸ τὸν βασιλέα Εδουάρδον. Ἐργεντὴς τις ἀπὸ φθόνον τοῦ ἔδωκε μίαν ἡμέραν ἐν ράπισμα, αὐτὸς δὲ εὐθὺς τὸν ἐφόνευσε, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ὑπεχρεώθη

πάλιν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ο Αὐτοκράτωρ Λουδοβίκος τὸν ἔκαμε γερουσιαστὴν τῆς Ρώμης, καὶ Πρίγγιπα τῆς Λούκας. Ἀπέθανε τὸ 1328.

ΚΑΣΤΩΡ, υἱὸς τοῦ Τυνδάρειο βασιλέως τῆς Λακωνίας καὶ τῆς Δίδας, ἀδελφὸς τοῦ Πολυδεύκος, περίφημος Ἡρώς τῆς ἀρχαιότητος, ἔμπειρος τῆς ἱππικῆς τέχνης καὶ πολλὰ φιλόανθρωπος. Καλοῦνται οἱ αὐτοὶ καὶ Διόσκουροι.

ΚΑΣΤΩΡ, Γόδιος, ῥήτωρ, ἐπωνομάσθη φιλοσομαῖος. Ἐγραψεν ἀναγραφὴν τῶν βαλκασσοκρατησάντων εἰς δύο βιβλία. Χρονικὰ ἀγνοήματα, περὶ ἐπιχειρημάτων βιβλία 9. Περὶ πειλοῦς βιβλία 2. Περὶ τοῦ Νείλου καὶ περὶ τέχνης Ρητορικῆς.

ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ Ἰωάννης, υἱὸς τοῦ διοικητοῦ τῆς Πελοποννήσου Κατακουζηνοῦ. Ἐζη τὸ 1375. Οὗτος ἐκ νεαρῆς τοῦ ἡλικίας ἐδόθη ὅλως εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἐπιστημῶν, καὶ εἰς τὰ τῆς πολεμικῆς, ὥστε διὰ τῆς προκοπῆς του ἠγαπήθη μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Νέου, ὅστις ἀποθανὼν ἀφῆκε δύο υἱοὺς Ἰωάννην καὶ Μανουὴλ, ὁ πρεσβύτερος τῶν ὁποίων ἐκηρύχθη βασιλεὺς, καὶ ὡς ἄπειρος ἔτι ἐδιωρίσθη ὁ Κατακουζηνός ἐπίτροπός του, φροντίζων ἐντοσοῦτω καὶ τὰ περὶ ἀνατροφῆς τούτων τῶν δύο ἀδελφῶν, καὶ διοικῶν μόνος του τὴν βασιλείαν ἐπὶ τῆς ἀφηλικίας τοῦ βασιλέως. Περὶ τὸ 1350 ἀξήθέντος τοῦ διαδόχου παρέδωκε τὴν βασιλείαν εἰς αὐτὸν, δοῦς καὶ τὴν θυγατέρα του εἰς γυναῖκα· αὐτὸς δὲ ἀ-

φῆκε τὰ βασίλεια, ἀνεδέχθη τὸν μονα-
χικὸν βίον, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄ-
ρος τοῦ Ἀθωνος περὶ τὸ 1354. μετὰ
τοῦ υἱοῦ του Ματθαίου μετονομασθεὶς
Ἰωάνναφ. Ἀφῆκε δὲ συγγράμματα, α'.
Βυζαντινῆς ἱστορίας βιβλία 4. β'. περὶ
τῆς χριστιανικῆς πίστεως κατὰ τῶν ἀπί-
στων. γ'. λόγους 4, κατ' αὐτῶν. Ἡ ἱστο-
ρία ἐξεδόθη ἐν Ἰγγολσταδίῳ τὸ 1603, καὶ
ἐν ἄλλοις τόποις καὶ χρόνοις, ἑσαύ-
τως καὶ ἐρμηνεῖα εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἀγ-
μάτων τοῦ υἱοῦ του Ματθαίου.

ΚΑΡΕΛΗΣ Ἰωάννης, υἱὸς ἐνὸς πραγ-
ματευτοῦ εἰς τὰ Παρισια, μαθητῆς τῶν
Ἰεζουϊτῶν, ὅσις τὴν 24. Δεκεμβρίου
1594. ὄν εἰκοσαετῆς περίπου τὴν ἡλι-
κίαν ἠθέλησε νὰ φονεύσῃ τὸν βασιλέα
Ἐνρίκον τὸν δ'. ἀλλὰ δὲν τὸν ἐπέτυχε
καιρίως, καὶ τὸν ἐπλήγωσεν εἰς τὸ σῶ-
μα μὲ ἀποβολὴν ἐνὸς ὀδόντος. Ἐτυλλή-
φθη δὲ καὶ ἐφονεύθη μὲ τὰ σκληρότερα
κολαστήρια.

ΚΑΤΙΛΙΝΑΣ, Λούκιος, εἰς τῶν πρώ-
των γενῶν τῆς Ρώμης, κατηγορηθεὶς
δημοσίᾳ, ὅτι ἐφθίρην οἰκιακὴν παρθέ-
νον, καὶ ὅτι ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του,
κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Οὐκ Σύλλας.
Τούτον ἀπέφυγε διὰ δωροδοκίας· εἶχε
λάβει διάφορα ἀξιώματα εἰς τὴν πατρί-
δα του. Παρουσιασθεὶς ποτε διὰ τὴν ἐκ-
λογὴν τῆς Ἰπατίας ἀπέτυχε, ἐναντιου-
μένου τοῦ Κικέρωνος, τὸν ὁποῖον ἔβα-
λε κατὰ νοῦν νὰ φονεύσῃ, ἀφροῦ πρώ-
τον λάβῃ συνωμότης, τοὺς ὁποίους συν-
ῆθρουζε προ πολλοῦ νὰ κατακαύσῃ τὴν
πόλιν, καὶ μὲ τὴν σπαίην εἰς τὰς χεῖ-

ρας νὰ κάμῃ τοὺς σκοπούς του· ἀλλὰ
μαθὼν τοῦτο ὁ Κικέρων παρὰ τῆς Φουλ-
βίας ἐρωμένης ἐνὸς τῶν συνωμοτῶν ἀ-
νεκάλυψε τὸν ὀλέθριον σκοπὸν τοῦ Κα-
τιλίνας, ὅσις κατηγορηθεὶς ἐπὶ τῆς Γε-
ρουσίας, εἶπεν, ὅτι θελεῖ σβέσει ὑπὸ τὰ
ἐρίπεια τῆς Ρώμης τὴν πυρκαϊάν εἰς
τὴν ὁποίαν τὸν ἔρριψαν· ἀλλ' ὁ Κικέ-
ρων ὀλίγον φροντίσας περὶ τῶν ἀπειλῶν
τῶν ἠγρούπνει εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πό-
λεως· ἐπειδὴ δὲ περιέπεσαν γράμματα
τῶν συνωμοτῶν, ἐφόνευσαν ἐξ αὐτῶν πέν-
τε· ὁ δὲ Κατιλίνας εἰς μάτην ἀπελο-
γεῖτο προβάλλων γένους λαμπρότητα,
καὶ ἀνδραγαθήματα τῶν προγόνων· βλέ-
πων δὲ τὴν κατ' αὐτοῦ ὀργὴν τῶν πα-
λιτῶν κορυφουμένην, ἐβιάσθη ν' ἀφήσῃ
τὴν Ρώμην, καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν
Ετρουρίαν εἰς τὸν ἐκεῖσε στρατὸν μὲ ἀ-
πόφασιν νὰ κατορθώσῃ τι εἰς ἐκδίκητιν.
Ὁ δὲ Αντώνιος συνύπατος ὄντοῦ Κικέ-
ρωνος ἔστειλε κατ' αὐτοῦ τὸν Πετρῆιον
ὑποστρητηγόν του, τὸν ὁποῖον πολεμῶν
ὁ Κατιλίνας μὲ ἀπελπισίαν, καὶ νικη-
θεὶς ἐφονεύθη κατὰ τὸ 62. Π. Χ. Οὗτος
ὁ ἀνὴρ ἂν μετεχειρίζετο τὴν δραστηριό-
τητα καὶ ζωηρόν του αἴσθημα εἰς τὸ
καλὸν τῆς πατρίδος, ἠθέλει ἀναφανῆ
ὀπρῶτος ἥρωϊς τῆς ἐποχῆς του· ἀλλ'
ἐράνη διεφθαρμένης καὶ κακῆς ψυχῆς
ἄνθρωπος.

ΚΑΤΟΪΛΑΟΣ, Γάιος Βιλέριος, Ἰτα-
λὸς, περίφημος ποιητῆς Λατῖνος· ἐζη-
σε διὰ βίου πτωχὸς, καὶ ἀπέθανε τὸ 59.
Π. Χ. ἔσχεν ὑπάγει νέος ὢν εἰς τὴν Ρώ-
μην, ὅπου συναεστράφη μὲ τοὺς ἐπίδοξο-

τέρους, υἱὸν Ιούλιον Καίσαρα, Κικέρωνα καὶ λοιπούς τοῦ τότε καιροῦ.

ΚΑΤΩΝ Μάρκος, ὁ λεγόμενος Κήνσωρ, σοφὸς, ἀνθήρως ῥήτωρ, φιλόσοφος καὶ ἱστορικός· ἐγεννήθη εἰς τὴν Καμπανίαν. Συνέγραψε πολλά, ἐξ ὧν ὀλίγα τινα διεσώθησαν· ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ ἱστορία τῆς Ρώμης, καὶ τὸ περὶ Γεωργικῆς, καὶ ἓν ἕτερον περὶ Ρητορικῆς. Ἐχρημάτισε καὶ κριτῆς καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς εὐγενεῖς ἀτακτοῦντας. Ἀπέθανε τὸ 148. Π. Χ. εἰς ἡλικίαν 86. χρόνων.

ΚΑΤΩΝ τῆς Οὐτρίκης, ἀπέθανεν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἐν Ἀφρικῇ· οὗτος ἔδειξε μέγα πατριωτισμὸν, καὶ ἀρετὴν μέχρις ἡρωϊσμοῦ, ὅτε τὸν ἐπρόσφερον ὁ Ἰπάτος Γάλλιος δῶρα στρατιωτικά, καὶ δὲν τὰ ἐδέχθη λέγων, ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος τῶν τοιούτων. Ἀφοῦ δὲ ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τοῦ θησαυροφύλακος, δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἐκ τοῦ θησαυροῦ τὸν μισθὸν, τὸν ὁποῖον ὁ Σύλλας εἶχε νομοθετήσει νὰ δίδηται εἰς τοὺς δορυφόρους του. Ἐξῆ κατὰ τοὺς σωϊκοὺς, τὴν φιλοσοφίαν τῶν ὁποίων ἐνηγκαλίσθη κατὰ τὸ θεωρητικόν, καὶ πρακτικόν· καθότι ἐπηγγέλλετο νὰ ᾔηται τῷ ὄντι, παρὰ νὰ φαίνεται ἀνθρώπος· ὥστε ὅσον ὀλιγώτερον ἐπεθύμει τὴν δόξαν, τόσον αὐτὴ ἐφαίνετο μᾶλλον νὰ τὸν ζητῆ. Εἰσῆται δὲ τὰ ἀξιώματα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς καταχρήσεις· ἔγινε δήμαρχος, διότι ἐκαταγίνετο εἰς πονηρὸς νὰ γίνῃ. Ἐνώθη μετὰ τοῦ Κικέρωνος κατὰ τοῦ Κατκλίνα τὸ 62. Π. Χ. καὶ μετὰ τῶν χρηστῶν πολιτῶν κατὰ τοῦ Καίσαρος, ἦσαν

τιώθη κατὰ τῶν καταχρησέων τοῦ Πομπηίου καὶ Καίσαρος, ὅτε οὗτοι εἰδύω ἦσαν ἐνωμένοι· ἀφοῦ ὁμως διεκρέθησαν ἔλαβε τὸ μέρος τοῦ Πομπηίου. Μετὰ δὲ τὴν ἐν Φαρσάλῳ μάχῃ, ἀφοῦ πλεον ἐξεδεικώθη ἡ τύχη τῆς Ρώμης, ἐπειρωρίσθη μόνος του εἰς τὴν Οὐτρίκην, διὰ νὰ ἀποθάνῃ· καὶ ἀφοῦ ἀπεχειρέτησε τοὺς υἱοὺς του καὶ φίλους του, καὶ ἠπέρασε τὴν νύκτα εἰς τὸν ἀνάγνωσι τῶν διαλόγων τοῦ Πλάτωνος, περὶ Ἀθανασίας ψυχῆς, ἀποκοιμηθεὶς ὀλίγον καὶ ἐξυπνήσας ἔλαβε τὸ ξίφος, καὶ τὸ ἔχουσεν εἰς τὸ σῶμά του κατὰ τὸ 45. Π. Χ. εἰς ἡλικίαν 48. χρόνων.

ΚΑΪΣΤΡΙΟΣ, ἀρχαῖός τις Ἑλλήν Ηρώς, ὅστις εἶχεν ἴδιον βῶμον πλησίον τοῦ Καῦρου ποταμοῦ ἐν Ἰωνίᾳ. Στάβ.

ΚΑΦΟΥΡΗΣ Ακσιδης, ἐνδοξὸς ἀρχμαλωτὸς Αἰθίωβ τὸ γένος, ὅστις μετὰ τὴν ἀξιοτήτά του ἔγινε βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. Ὁ ἀθέντης του Ακσιδης, προτοῦ νὰ ἀποθάνῃ τὸν ἔκαμιν Ἰπαρχον τῆς βασιλείας του, καὶ ἐπίτροπον εἰς τὰ τέκνα του. Ἦτο φιλάνθρωπος, ἠγάπα τοὺς πεπαιδευμένους, ὧν καὶ αὐτὸς μέτοχος μικρᾶς παιδίας. Ὁ Ἐνδοξὸς Παιητῆς τοῦ Μοντανάπη τὸν ἐγκωμιάζει μεγάλως εἰς τὰ συγγράμματά του. Ἀπέθανε τὸ 967. Καφούρης Ἀραβίσι λέγεται ἡ Κάμφορα· ἔλαβε δὲ τὸ ἐπίσημον Ἀκσιδης ὡς ἐνδοξὸς τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Ακσιδου, ὅστις τὸν εἶχεν ἀγοράσει διὰ 18. Χρυσᾶ φλωρία.

ΚΑΛΟΓΗΣ Σεβαστιανός, ἐπίσημος Γεωγράφος καὶ περιηγητής. Ἐξῆ κατὰ

τὸν χρόνον 1497. Μ. Χ. Οὗτος ἦν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Αγγλίας ἐστάλη πρὸς ἀνεκάλυψιν νέων τοπων ὄθεν ἰσχυρῶν πρὸς Ἀρκτον, ἀνεκάλυψε τὴν Νεοφουτλανδίαν, τὴν Λαδοράδα, καὶ τὰ ἀνατολικά παραθαλάσσια τῆς Ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς, μέχρι τῆς Φλοριδος.

ΚΕΒΗΣ, πολιτικός, ἱστορικός, ῥήτωρ καὶ ποιητὴς τοῦ 17. αἰῶνος· συνέγραψε περὶ διαφόρων ἑλλ. Αἰ. Τραγωδίας τοῦ εἶναι περισημοί.

ΚΕΒΗΣ, ἔζη τὸ 449. Π. Χ. εἰς τὰς Θήβας, ὁ πιστάτατος ὁπαδὸς τοῦ Σωκράτους. Συνέγραψε τρεῖς διαλόγους, ἐξ ὧν ὁ εἰς ὁ καὶ Πίναξ ἐπιγραφόμενος ἀπεσώθη· κρίνεται ὁμως ὑπὸ τινῶν ὡς νόθος· διότι ὑποθέτουν ὅτι προστεθήσαν εἰς αὐτὸν περικοπαί τινες ὑπὸ τινος νεωτέρου. Ἐξεδόθη Ἑλληνολατινισί ὑπὸ Κωνσταντίνου Λασκάρεως ἐν Βενετίᾳ, παρὰ τῷ Αλδῷ τὸ 1512. καὶ παρ' ἄλλων ἐν ἄλλοις τόποις καὶ χρόνοις, μετὰ τῶν χρυσῶν ἐπῶν τοῦ Πυθαγόρου, καὶ τῆς Ἀρκτικῆς παραφράσεως.

ΚΕΒΡΙΩΝΗΣ, υἱὸς τοῦ βασιλέως Πριάμου, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν ἐκ μ.ἄς δούλης, ἠνίοχος τοῦ Ἐκτορος φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατρόκλου. Ομ.

ΚΕΔΡΗΝΟΣ, ὁ Γεώργιος, ἦτο μοναχός. Συνέγραψε χρονολογίαν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τοῦ Ἰσακίου τοῦ Κορνητιοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι μία συλλογὴ διαφόρων ἄλλων συγγραφέων. Ἐκ τοῦ συγγράμματός του ἀποδεικνύεται, ὅτι εἶχε μικρὰν ἰδέαν τῆς παλαιᾶς ἱστορίας. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἑυλάδου ἐν Βασιλείᾳ τὸ 1566

καὶ ἐν Παρισίοις τὸ 1647.

ΚΕΕΛΕΓΓΗΣ Βιλχάλμος ἐπίσημος ὀδοιπόρος, ἀπὸ τὴν Ολλάνδαν. ἔζη κατὰ τὸν χρόνον 1607. Οὗτος ἐταξείδευσεν ἐκ δευτέρου τὰς Ἰνδίας, μετὰ τοῦ Πέτρου Βιλχάλμου, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἀκριβέστερον τοὺς ἠτόπους τούτους, καὶ νὰ στηρίξωσι τὴν ἐμπορικὴν αὐτῶν δύναμιν ἐκεῖ οἱ Ολλανδοί.

ΚΕΗΣ, ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν ποιητὴς ἐνδοξος τοῦ αἰῶνος του. Συγκρίνεται μὲ τὸν Πετράρχην. Ἀπέθανε τὸ 1507. Μ.Χ.

ΚΕΪΛΟΣ-Ἰώφυσιολόγος καὶ μαθηματικός ἄριστος τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος. Ἐκαμε παρατηρήσεις ἀξιολόγους, εἰς τὰς τῶν μυῶν κινήσεις, καὶ τὴν τοῦ αἵματος ποσότητα, εἰς τὴν ταχύτητα τῆς τούτου κυκλοφορίας, εἰς τὸ βάρος ὑφοῦ πιέζεται ἐν τῷ πνεύμονι. κτλ. Παρατήρησεν, ὅτι τὸ σῶμα διαπνέει περισσότερο τὴν ἡμέραν παρὰ τὴν νύκτα, ὅτι ἡ ἔκκρισις τοῦ οὔρου ὑπερτεροῖ τὴν διαπνοὴν κατὰ τὸ πηρόν. ὅτι καὶ αἱ δύο αὗται ἐκκρίσεις αὐξάνουσι ἢ ἐλαττοῦνται χωρὶς κάμμίαν βλάβην τῆς ὑγίας. Ἐπιβεβαίωσεν, ὅτι οἱ πόροι τοῦ σώματος ἐκροφεῦσι τὴν ὑγρασίαν τῆς Ἀτμοσφαιρας. Τὰ τούτου πειράματα, περὶ διαπνοῆς, ἐπιγραφόμενα διαφέρουσι τῶν τοῦ Σκετορίου,

ΚΕΚΡΩΨ, ὑπὸ τούτου τὸ ὄνομα ἀναφέροντα δύο ἀρχαῖοι βασιλεῖς τῆς Ἀττικῆς.

ΚΕΚΡΩΨ Αἰγύπτιος, ἐδιώχθη ὑπὸ τὴν πατριδα του μὲ πόλεμον, καὶ φεθ-

γων ἀπὸ ἐκεῖ μέτινας οἰκογενεῖας, ἤλ-
θον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀπὸ κτίσεως κόσ-
μου 2426. οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Ἀττικῆς
τὸν ἐδέχθησαν φιλοφρόνως, καὶ ὁ βασι-
λεὺς Ἀκταῖος τῷ ἔδωκε τὴν κόρην τοῦ
Ἀγραυλον εἰς γυναῖκα, μετὰ τὸν θάνα-
τον τοῦ πενήτεροῦ του, καὶ συνάξας ὅ-
λους τοὺς κατοίκους εἰς 12 πόλεις ἔκτι-
σε καὶ τὴν ἀκρόπολιν, τὴν ὁποίαν ὠ-
νόμασε Κεκρωπίαν· ἔγινε καὶ διάδοχος
τοῦ θρόνου καὶ ἐδίδαξε τοὺς ἀγρίους
τὴν θρησκείαν, ὠκυδόμησε εἰς ὅλα τὰ
μέρη ναοὺς καὶ ἑωμοὺς, τοὺς περιώρι-
σεν εἰς γάμον, ὅσους ἕως τότε ἦτον ἄ-
γνωστος εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐπομένως τὰ
τέκνα δὲν ἐγνώριζαν τοὺς γονεῖς, τοὺς
ἐδίδαξε νὰ ἐνταφιάζωσι τοὺς νεκροὺς,
καὶ νὰ σπέρνωσι σῖτον ἐπὶ τοῦ τάφου
των, ἐφύτευσεν ἐλαίας, καὶ τὰς ἀφιέρω-
σεν εἰς τὴν Ἀθηνᾶν· τοὺς ἐδίδαξε τὴν
Ναυτικὴν καὶ τὸ ἐμπόριον· ἐβασίλευσε
χρόνους 50. καὶ ἀπέθανε· τὸν ἐνταφία-
σαν δὲ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς. ἔχεν
ἓνα υἱὸν ὀνομαζόμενον Ερσχήα, καὶ τρεῖς
θυγατέρας Ἀγραυλον, Ηρσην, καὶ Πάν-
δροσον· ἡ σύζυγός του ὠνομάζετο Ἀ-
γραβίλος. Ὁ Κέκρωψ ἐκατοίκησεν εἰς
τὴν Ἀττικὴν, ὁ Κάδμος ἀπὸ τὴν Φοι-
νικὴν ἐπαρχίαν τῆς Συρίας εἰς τὴν Βι-
ωτίαν ἐπαρχίαν τῶν Θεβῶν, ὁ δὲ Δανα-
ὸς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον εἰς τὴν Ἀργολί-
δα. Οὗτοι οἱ τρεῖς φαίνονται ὅτι ἐξάθη-
σαν οἱ πρῶτοι θεμελιωταὶ τοῦ κοινοπι-
κοῦ βίου εἰς τὴν Ελλάδα. Ζ Κάδμος·
καὶ Δαναός.

ΚΕΚΡΩΨ Πυθαγόρειος φιλόσοφος καὶ

ποιητῆς, ἀναφερόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀπολλο-
δώρου.

ΚΕΛΑΙΝΩ, μία τῶν πενήκοντα θυ-
γατέρων τοῦ Δαναοῦ, φονεύσασα τὸν μιη-
σῆρα τῆς Ἰπέρβιον. Ἀπολλ.

ΚΕΛΕΗΣ, εἰς τῶν Σπαρτιατῶν, ὅσοι
συνέπλευσαν μετὰ τῶν Δωριέων εἰς τὴν
Σικελίαν, θανατωθεῖς αὐτόνι εἰς τὴν κα-
τὰ τῶν Φοινίκων καὶ Εγεςέων μάχην.
Ηρόδ.

ΚΕΛΕΣΤΙΝΟΣ ὁ τρίτος, ἐγεννήθη
εἰς τὴν Ρώμην. Ἐκλέχθη Πάππας. ἐ-
δὲν ἦτον οὔτε Ἰερεὺς· τὴν πρώτην ἡμέ-
ραν ἔγινεν Ἰερεὺς, τὴν δευτέραν Επίσκο-
πος, καὶ τὴν τρίτην ἐσφάνωσε τὸν
Ἀυτοκράτορα Ενρῖλον τὸν ἕκτον, καθή-
μενος ὑπερφάνως ἐπὶ τοῦ Παππικοῦ
θρόνου, ἔθαλε τὸν σέφανον ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς τοῦ Ἀυτοκράτορος, ὅσους κλίνας
γόνυ ἔμπροσθέν του ἔθαλεν ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς του τὸν σέφανον, ἔπειτα ὁ ἴδι-
ος Πάππας ἐκτύπησε τὸν σέφανον με-
τὸν πόδα του καὶ τὸν ἔρριψε κάτω, θέ-
λων ν' ἀποδείξῃ μὲ τοῦτο, ὅτι εἶχε τι-
ἐξουσίαν εἰς περίσασιν νὰ τοῦ τὸν ἀφαι-
ρέσῃ. Ἀπέθανε τὸ 1198.

ΚΕΛΙΝΗΣ Μπεμβενοῦτος, πολίτης
Φλωρεντίνος· ἦτο χρυσοχόος, ζωγράφος
Γλύπτης περίφημος, καὶ καλὸς γραμ-
ματικός. Συνέγραψε τὴν Ἱστορίαν τῆς
ζωῆς του, καὶ ἓνα περίφημον σύγγραμ-
μα τῆς Γλυπτικῆς. Ἀπέθανε τὸ 1570.
Μ. Χ.

ΚΕΛΣΙΝΟΣ, υἱὸς τοῦ Εὐδώρου, φι-
λόσοφος. Ἐγραψε συναγωγὴν τῶν δογ-
μάτων ὅλων τῶν φιλοσοφικῶν αἰρέσεων.

ΚΕΛΑΣΙΟΣ αστρονόμος Σδεκός τὸ γένος. Εζή τὸ 1740. Μ.Χ. Οὗτος ἀκολουθῆσας τὴν καταμέτρησιν τῶν μοιρῶν τοῦ πολιτικοῦ κύκλου ἐπὶ τὴν Λαππωνίαν τὸ 1736. προσεπεκύρωσε τὴν τοῦ Νεύτωνος περὶ τοῦ σχήματος τῆς γῆς θεωρίαν, καὶ προσέτι προσδιώρισεν ὀρθῶς πολλῶν τόπων θέσεις, καὶ ἔσαφήνισε τοὺς ἐξετασθέντας ὑπὸ τῶν περιηγητῶν τόπους.

ΚΕΛΣΟΣ Κορινθίος, πρῶτος Ιατρός τῶν Αχαιῶν, ἀνὴρ πολυμαθής. Εζή ἐπὶ Αὐγούστου τὸ 20. Μ. Χ. καὶ Τιβερίου τῶν Αυτοκρατόρων. Αμφιδάλλουσι τινές παραλόγως, ἂν αὐτὸς ἦτο καὶ κλινικός Ιατρός, ἢ μόνον θεωρητικός. Συνέγραψεν οὐ μόνον περὶ Ἰατρικῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ Ῥητορικῆς, Τακτικῆς καὶ Γεωργικῆς. Ἀπὸ τὰ συγγράμματά του σώζονται μόνον τὸ περὶ Ἰατρικῆς καὶ Χειρουργικῆς, κατὰ πάντα λόγον ἐξαιρέτων σύγγραμμα· καθότι περιέχε τὰ πλέον οὐσιώδη καὶ ἀξιόλογα τῆς τέχνης. Ἡ φράσις του εἶναι γλαφυρατάτη, κομψή καὶ σύντομος· διὸ καὶ δεύτερος Κικέρων διὰ τὴν εὐφράδειαν ἐπωνομάσθη. Εκθέττει ἐν τοῖς αὐτοῦ συγγράμμασι τὰς τρεῖς κυριώτερας αἰρέσεις, αἵτινες ἤκμαζαν εἰς τὸν τότε καιρὸν, χωρὶς ὅμως νὰ κηρύττηται οὐδεμιᾶς ὑπαδός· ἀκολουθεῖ τὸν Ἱπποκράτην εἰς τὴν πρόγνωσιν τῶν νόσων καὶ εἰς τὰ χειρουργικά, μάλιστα δὲ μεταφράζει κατὰ λέξιν παλλὰς καὶ ὀλοκλήρους ῥήσεις τοῦ ἀειδήμου τούτου ἀνδρός. αἱ παρατηρήσεις του φαίνονται μὲ κρίσιν ὀρθὴν καὶ

ἐπισηρηγμένα ἐπὶ τῆς πείρας. Εἰς τὴν θεραπείαν τῶν πυρετῶν ἐμιμεῖτο τὴν μέθοδον τοῦ Ασκληπιάδου· ἀλλὰ μὲ κάποιαν μεταβολὴν καὶ μετρίασιν. Παρετῆρει μὲ ἀκρίβειαν ἐν τοῖς πυρετοῖς τὴν πορίοδον τῶν παροξυσμῶν. Εἰς πάντας δὲ ἐν γένει τοὺς πυρετοὺς ἐξέταζε μὲ προσοχὴν, ἂν ὁ ἐγκέφαλος, ἢ ἄλλο τῶν κρωτέρων σπλάγχνων συνέπασχει. Ενόμιζε τὸν σφυγμὸν σημεῖον ἀμπίδολον, καθότι ὄχι μόνον διαφέρει κατὰ τὴν ἡλικίαν, τὸ γένος καὶ τὴν κρίσιν, ἀλλὰ μεταβάλλεται καὶ ἀλλοιοῦται συνεχῶς ὑπὸ τῶν πολυειδῶν τῆς ψυχῆς παθημάτων, ὑπὸ τῶν πόσων, ὑπὸ τῆς ταραχῆς τοῦ στομάχου, καὶ περιπλέον ὑπὸ τῆς τοῦ Ιατροῦ παρουσίας. Ο Ἱπποκράτης ἀπαγορεύει τὴν φλεβοτομίαν εἰς τὰ νήπια καὶ εἰς τοὺς γέροντας· ὁ Κέλσος ὅμως ἐκ τοῦ ἐναντίου τὴν συγχωρεῖ εἰς ὅλας τὰς ἡλικίας, ὅταν ἡ νόσος τὴν ἀπαιτῆ ἀναγκαίως. Παραγγέλει ὅμως ὁ ἴδιος νὰ μὴ γίνηται ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ πυρετοῦ, ἀλλ' ὅσον εἶναι δυνατόν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀνέσεως. Απαγορεύει προσέτι τὴν ψυχροποσίαν εἰς ἐκείνους τοὺς πυρετοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπακολουθεῖ βίξις, ἢ τοπικὴ τις φλόγωσις. Μέμφεται τὰ ὑδρασικὰ καθάρσια, διδόμενα εἰς τοὺς πυρετοὺς. Φαίνεται μάλιστα, ὅτι ὁ Κέλσος δὲν εἶχε τελείως εἰς ὑπόληψιν τὰ σφοδρὰ φάρμακα· ἐπειδὴ παραγγέλει, ὅτι τὰ τοιαῦτα δὲν ὠφελοῦσι πάντοτε τοὺς νοσοῦντας, ἀλλὰ βλάπτουσι καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑγιεῖς.

ΚΕ ΠΟΡΘΑΛΛΗ, πρώτη βασίλισσα

Χριστιανή. ἐπὶ τῶν νήσων τοῦ Εἰρηνικοῦ Ωκεανοῦ τὴν κατεδέχθη ὁ Ρίος, ὅστις ἀφῆκε τὸ βασίλειόν του ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ Καραιοκοῦ φίλου τῶν Ἀμερικανῶν, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγγλίαν μετὰ τὴν βασίλισσάν του, ὅπου καὶ ἀπέθανε μετ' ὀλίγους μῆνας.

ΚΕΠΙΓΓΟΣ Μαθησὼν Νιέλως Σβεκὸς τὸ γένος. Περιῆλθεν ἀκριβῶς διαφόρους τόπους τῆς Ἀσίας, καὶ ἐξεσκέπασσε πολλὰ μέρη. Ἀφῆκε ἓν γεωγραφικὸν σύγγραμμα τιμώμενον παρὰ πᾶσιν. Εἶη δὲ τὸ 1695 Μ.Χ.

ΚΕΠΛΕΡΗΣ Ἰωάννης, ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, περίφημος ἀστρονόμος. Οὗτος πρῶτος ἐφεύρεν, ὅτι καὶ ὁ Ἥλιος περιφέρεται ὡς ὁ τροχὸς 15, χρόνους πρὸ τοῦ Γαλιλαίου, τὸ ὁποῖον ἐβεβαίωσε μετὰ τὸ τηλεσκόπιον. Ἀπέθανε τὸ 1630, ἀφήσας ἓνα πλῆθος συγγραμμάτων μετὰ ὑπόληψιν.

ΚΕΡΓΟΥΕΛΟΣ Τριμαρέκ, Γάλλος ναύαρχος. Περιῆλθε κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ περιήγησιν τὸ 1767, πολλὰ μέρη τῆς Ἰσλανδίας, καὶ τῶν πετρωδῶν παραθαλασσιῶν τῆς Νορβηγίας, περιγράφας καὶ τὴν ποιότητα τῆς γῆς αὐτῶν. Κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἀνακκαλυπτικὴν περιήγησιν τὸ 1774, εἰσχώρησε πρὸς τὸν νότιον πόλον. Τὸ μόνον ὄφελος τοῦ περίπλου τούτου ὑπῆρξεν ἡ ἀνακάλυψις τινὸς γῆς πετρώδους, ἀφόρου καὶ αἰωνίως τεθαμμένης ἀπὸ παγετούς καὶ χιόνιας, τὴν ὁποίαν ὠνόμασε μετὰ τὸ ἴδιόν του ὄνομα. Εἶη τὸ 1770, Μ.Χ.

ΚΕΡΕΘΑ Δάουρα, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βριξίαν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της ἐδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῶν γραμμάτων, καὶ εἶχεν ἀνταπόκρισιν μετὰ ὅλους τοὺς σοφοὺς τοῦ αἰῶνός της. Ἀπέθανεν εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας της.

ΚΕΡΚΕΣΤΗΣ, υἱὸς τοῦ Αἰγύπτου, τὸν ὁποῖον ἐθανάτωσεν ἡ Δώριος Δαναΐς, Ἀπολλδ.

ΚΕΡΚΙΔᾶΣ, Ἀρκάς τις, ὄπαδός τοῦ βασιλέως τῶν Μακεδόνων Φιλίππου. Δημ.

ΚΕΡΚΥΩΝ, ληστής περίφημος. Οὗτος διατρίβων εἰς τὰ πέριξ τῆς Ἀττικῆς, ἀπεχρῶνε τοὺς διαβάτας νὰ πολεμῶσι μετὰ αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐφόνευεν ἐπὶ τέλους· ἀλλὰ θέλων νὰ πολεμήσῃ καὶ μετὰ τοῦ Θησέως ἐνίκηθη καὶ ἐφονεύθη ἐλευινῶς.

ΚΕΣΕΛΙΟΣ, συνδιαλεγόμενος ποτε περὶ ἐλευθερίας μετὰ τὸν Καίσαρα, οἱ φίλοι τὸν ἀπέτρεπον ἀπὸ τὴν θρασυσομίαν, ἀλλ' αὐτὸς πρὸς ἀπόκρισιν τοὺς εἶπεν, ὅτι, τὸ γῆρας καὶ ἡ ἀτεκνία, τὰ ὁποῖα εἶναι μισητὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸν ὑποχρῶνουν εἰς τοῦτο. Εἶη τὸ 40. Π.Χ.

ΚΕΣΤΡΪΝΟΣ, υἱὸς τοῦ Ελένου καὶ τῆς Ἀνδρομάχης, βασιλεὺς τῆς Ἠπείρου ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ὠνομάσθη ἡ μικρὰ χώρα τῆς Θεσπρωτίας Κεστρίνη. Παισ.

ΚΕΤΕΓΟΣ, εὐγενὴς Ῥωμαῖος. Οὗτος εἶχε μίαν ἐρωμένην, τῆς ὁποίας δὲν ἤρνεϊτο κανένα ζήτημα· αὕτη δὲ εἶχε μεγάλην ἰσχύον εἰς τὴν Ῥώμην· ὅθεν καὶ ὁ Λουκῆλος ὑπεχρῶθη ἵνα τὴν κατα-

αυτῆ ἕως τοῦ ἔλαβε τὴν ἄδεια καὶ ἐπο-
λέμησε μετὰ τοῦ Μιθριδάτου, τὸ 71.
Π. Χ.

ΚΕΪΣΤΕΡ Ἰάκωβος Ολλανδός συνο-
δοιπότης τοῦ περιφήμου περιηγητοῦ Μεύ-
χορου. Οὗτος ἔκαμε τὴν περιγραφήν τοῦ
Βασιλείου τῆς Κίνας, ἣτις ὑπέβηεν ἡ
καλλίστη τοῦ τότε καιροῦ. Εἶπε τὸ 1655.
Μ. Χ.

ΚΕΦΑΛΙΩΝ ἢ Κεφάλων, Σεργήτιος,
ῥήτωρ καὶ ἱστορικός. Εἶπε ἐπὶ Ἀδριανοῦ
εἰς τὴν Σικελίαν· ἔγραψεν ἱστορίαν εἰς
βιβλία ἑννέα, μελέτας Γητορικάς, καὶ
ἄλλα διάφορα.

ΚΕΦΑΛΟΣ, ῥήτωρ Συρακούσιος, ἢ
ἐκ Θουρίων, ὅστις μετέβη εἰς τὰς Ἀθή-
νας ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Περικλέους. Οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν, ὁ Πολέμαρχος, Κυθύ-
δημος, καὶ ὁ περίφημος ῥήτωρ Λυσί-
ας. Πλάτ. Δημ.

ΚΕΦΑΛΟΣ, Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ Δη-
μαγωγός· οὗτος πρῶτος συνέγραψε προ-
τίμια καὶ ἐπιλόγους τὸ 476. Π. Χ.

ΚΕΦΑΛΟΣ υἱὸς τοῦ Δαριονέως βα-
σιλέως τῆς Φωκίδος, καὶ τῆς Διομή-
δης θυγατρὸς τοῦ Εὐρύτου. Οὗτος ὁ ὡ-
ραιότατος νέος ἔλθων εἰς τὴν Ἀττικὴν
ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Πρόκριν θυγα-
τέρα τοῦ Εὐρεχθέως βασιλέως τῶν Ἀθη-
νῶν· ἀλλ' ἀκουσίως φονεύσας αὐτὴν εἰς
τὸ κυνήγιον, ἣτις ἀπὸ ζηλοτυπίαν τὸν
εἶχεν ἀκολουθήσει εἰς τὸ δάσος, ὑπο-
πτειομένη μὴ ἔχη ἐκεῖ ἐρωμένην τινά,
κατεδικάσθη εἰς παντοτινὴν ἐξορίαν ἀ-
πὸ τῶν Ἀργείων Πάγων· ἦτο καὶ πατήρ
Ἀρκεσίου τοῦ πάππου τοῦ Ὀδυσσεύως.

εἶχε κατοικήσει εἰς τὴν νῆσον Κεφαλ-
ληνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔδωκε καὶ τὸ
ὄνομά του, καλομένη πρότερον Σάμος
κατὰ τὸν Ὀμηρον, Δουλίχειον καὶ Τά-
φιον κατὰ τὸν Στράβωνα, καὶ κατὰ τὸν
Πλίνιον Μέλαινα. Ἴδε Γεωγραφίαν Με-
λετίου. Σελ. 327.

ΚΗΚΕΪΔΗΣ, ἀρχαῖός τις ποιητὴς ἐξ
Ερμιώνης. Ἀριστοφ.

ΚΗΝΣΙΡΪΝΟΣ, περίφημος γραμμα-
τικός, εἶπε ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Σεβή-
ρου καὶ Γορδιανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων, τὸ
240. Μ. Χ. Συνέγραψεν ἐν βιβλίον ἐπι-
γραφόμενον Γενεθλιακῆς ἡμέρας. Εἰσεδό-
θη ἐν Λουγδ. τὸ 1767.

ΚΗΪΞ, βασιλεὺς τῆς Θετταλίας· ἐ-
νυμφεύθη τὴν Ἀλκυόνην θυγατέρα τοῦ Αἰ-
όλου καὶ τῆς Αἰγιαλείας· ἐπιστρέφων δέ
ποτε ἀπὸ ἐν ταξείδιον, ἐναυάγησε καὶ ἐ-
πνίγη· τοῦτο μαθούσα ἡ Ἀλκυόνη, ἔτρε-
ξεν εὐθύς εἰς τὸν αἰγιαλὸν, καὶ εὐρούσα
τὸ σῶμά του, ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸ χωρὶς να
θέληνὰ τὸ ἀποχωρισθῆ. Ἡ Μυθολογία
προσθέττει, ὅτι οἱ Θεοὶ τοὺς μετεμόρφω-
σαν εἰς θαλάσσια πουλῖα ὀνομαζόμενα
Ἀλκυόνες.

ΚΗΦΕΪΣ, υἱὸς τοῦ Βήλου ἐκ τῆς Ἀγ-
χιόνης, καὶ βασιλεὺς τῆς Αἰθιοπίας. Οὗ-
τος εἶχεν εἰς γυναῖκά του τὴν Ὠραίαν
Κασσιέπειαν.

ΚΗΦΙΣΟΔΗΜΟΣ, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ
δικαιοτάτος, ἀντιπολιτευόμενος τῷ Πε-
ρικλεῖ.

ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΣ, περίφημος ῥήτωρ
καὶ στρατηγός τῶν Ἀθηναίων, ἀκμασας
μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον.